

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 9. novembra 2010*

V spojených veciach C-92/09 a C-93/09,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané rozhodnutiami Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko) z 27. februára 2009 a doručené Súdnemu dvoru 6. marca 2009, ktoré súvisia s konaniami:

Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09),

Hartmut Eifert (C-93/09)

proti

Spolkovej krajine Hesensko,

za účasti:

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts (spravodajca), J.-C. Bonichot, K. Schieman, A. Arabadjiev a J.-J. Kasel, sudcovia E. Juhász, C. Toader a M. Safjan,

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. februára 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Volker und Markus Shecke GbR, v zastúpení: R. Seimetz a P. Breyer, Rechtsanwälte, ako aj M. Shecke,

— H. Eifert, v zastúpení: R. Seimetz a P. Breyer, Rechtsanwälte,

— Spolková krajina Hesensko, v zastúpení: H.-G. Kamann, Rechtsanwalt,

- grécka vláda, v zastúpení: V. Kontolaimos, I. Chalkias, K. Marinou a V. Karra, splnomocnení zástupcovia,

- holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels a Y. de Vries, splnomocnení zástupcovia,

- švédská vláda, v zastúpení: A. Falk a C. Meyer-Seitz, splnomocnené zástupkyne,

- Rada Európskej únie, v zastúpení: E. Sitbon a Z. Kupčová, splnomocnení zástupcovia,

- Európska komisia, v zastúpení: B. Smulders, F. Erlbacher a P. Costa de Oliveira, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 17. júna 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú jednak platnosti článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, s. 1), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1437/2007 z 26. novembra 2007 (Ú. v. EÚ L 322, s. 1, ďalej len „nariadenie č. 1290/2005“), ako aj platnosti nariadenia Komisie (ES) č. 259/2008 z 18. marca 2008, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia č. 1290/2005 v súvislosti s uverejňovaním informácií o prijímateľoch pomoci zo zdrojov Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 76, s. 28), a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/24/ES z 15. marca 2006 o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí a o zmene a doplnení smernice 2002/58/ES (Ú. v. EÚ L 105, s. 54). V prípade, že Súdny dvor rozhodne, že právna úprava Únie uvedená v predchádzajúcom bode nie je neplatná, návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa potom budú týkať aj výkladu článku 7, článku 18 ods. 2 druhej zarážky a článku 20 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).

- 2 Tieto návrhy boli predložené v konaní medzi spoločnosťou Volker und Markus Schecke GbR a H. Eifertom (ďalej len „žalobcovia vo veci samej“) a Spolkovou krajinou Hesensko vo veci uverejnenia osobných údajov, ktoré sa týkali žalobcov ako príjemcov finančných prostriedkov z EPZF-u alebo EPFRV-u, na internetovej stránke Bundesanstaltu für Landwirtschaft und Ernährung (Spolkový úrad pre poľnohospodárstvo a výživu, ďalej len „Bundesanstalt“).

I — Právny rámec

A — *Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd*

- 3 Článok 8 nazvaný „Právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života“ z; a základných slobôd (EDLP) podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 znie:

„1. Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

2. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.“

B — *Právo Únie*

1. Smernica 95/46

- 4 Z článku 1 ods. 1 smernice 95/46 vyplýva, že jej cieľom je ochrana základných práv a slobody fyzických osôb, najmä ich práva na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov. Podľa článku 2 písm. a) tejto smernice sa za osobný údaj považuje „akákoľvek informácia, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby“.
- 5 Podľa článku 7 tejto smernice „členské štáty zabezpečia, aby bolo možné osobné údaje spracovať, iba ak:
- a) osoba pracujúca s údajmi poskytla svoj súhlas jednoznačne;

alebo

...

- c) spracovanie je nevyhnutné na vyhovenie právnomu záväzku, ktorého subjektom je kontrolór [na splnenie zákonnej povinnosti, ktorou je kontrolór viazaný – *neoficiálny preklad*], alebo

alebo

...

- e) spracovanie je nevyhnutné na splnenie úlohy vykonávanej vo verejnom záujme alebo v uplatňovaní oficiálneho poverenia zverenieho [alebo pri výkone verejnej moci zverenej – *neoficiálny preklad*] kontrolórovi, alebo tretej strane, ktorej sa údaje odhalia [ktorej sa údaje sprístupnia – *neoficiálny preklad*]; alebo

...“

- 6 Podľa článku 18 ods. 1 smernice 95/46 „členské štáty zabezpečia, že kontrolór alebo jeho zástupca, ak nejaký je, musí upovedomiť [členské štáty uložia kontrolórovi alebo prípadne jeho zástupcovi povinnosť upovedomiť – *neoficiálny preklad*] dozorný orgán spomenutý v článku 28 pred vykonaním akejkoľvek celkovej alebo čiastočnej operácie automatického spracovania [akejkoľvek čiastočne alebo úplne automatizovanej operácie spracovania – *neoficiálny preklad*]“.
- 7 Podľa článku 18 ods. 2 druhej zarážky smernice 95/46 členské štáty môžu stanoviť zjednodušenie alebo výnimku z oznámenia len v týchto prípadoch:

„tam, kde kontrolór, v súlade s právom štátu, ktoré ho riadi [v prípade, ak kontrolór v súlade s právom štátu, ktoré upravuje jeho činnosť – *neoficiálny preklad*], ustanoví úradníka na ochranu osobných údajov, zodpovedného najmä za:

— zabezpečenie, nezávislým spôsobom, vnútornej uplatniteľnosti vnútroštátnych predpisov v súlade s touto smernicou [predpisov prijatých podľa tejto smernice – *neoficiálny preklad*],

— za uchovávanie registra operácií spracovania, ktoré vykonal kontrolór, obsahujúceho položky informácií spomenutých v článku 21 ods. 2,

a tým zabezpečenie toho [a tým zabezpečiť – *neoficiálny preklad*], že práva a slobody osoby pracujúcej s údajmi [práva a slobody dotknutých osôb – *neoficiálny preklad*] nebudú nepriaznivo ovplyvnené operáciami spracovania.“

8 Článok 19 ods. 1 smernice 95/46 stanovuje:

„Členské štáty špecifikujú informácie, ktoré sa majú uviesť v oznámení. Toto obsahuje najmä:

a) meno a adresu kontrolóra a jeho zástupcu;

b) účel alebo účely spracovania;

- c) popis kategórie alebo kategórií osoby pracujúcej s údajmi [dotknutých osôb – *neoficiálny preklad*] a údajov alebo kategórií údajov, ktoré sa ho [ich – *neoficiálny preklad*] týkajú;
- d) príjemcov alebo kategórií príjemcov, ktorým sa môžu údaje prezradiť [oznámiť – *neoficiálny preklad*];
- e) navrhnuté prenosy údajov do tretích krajín;

...“

- 9 Článok 20 smernice 95/46 s názvom „Prvotná kontrola“ [Predbežná kontrola – *neoficiálny preklad*] stanovuje vo svojich článkoch 1 a 2:

„1. Členské štáty stanovia operácie spracovania, ktoré predstavujú špecifické riziká pre práva a slobody osôb pracujúcich s údajmi a skontrolujú, či sa tieto operácie spracovania preskúmajú pred spustením [práva a slobody dotknutých osôb, a zabezpečia, aby sa tieto operácie spracovania pred ich začatím preskúmali – *neoficiálny preklad*].

2. Takéto predbežné kontroly vykoná dozorný orgán po prijatí oznámenia od kontrolóra alebo úradníka pre ochranu údajov, ktorý sa v prípadoch podozrenia [v prípade pochybností – *neoficiálny preklad*] musí poradiť s dozorným orgánom.“

- 10 Podľa článku 21 ods. 2 prvej a druhej vety smernice 95/46 „členské štáty zabezpečia, že dozorný orgán bude viesť register operácií spracovania oznámených podľa článku 18... [ktorý] obsahuje prinajmenšom informácie uvedené v článku 19 ods. 1 písm. a) až e)“.

- 11 Podľa článku 28 smernice 95/46 každý členský štát musí určiť jeden alebo viac vnútroštátnych orgánov (ďalej len „kontrolné orgány“), ktoré nezávisle dohliadajú na uplatňovanie ustanovení prijatých v súlade s touto smernicou na jeho území.

2. Nariadenie (ES) č. 45/2001

- 12 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102) vo svojom článku 27 ods. 1 a 2 stanovuje:

„1. Operácie spracovania, ktoré by z dôvodov svojej povahy, rozsahu alebo svojich účelov, pravdepodobne predstavovali špecifické riziká pre práva a slobody dotknutej osoby, podliehajú predbežnej kontrole európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov.

2. Tieto operácie spracovania pravdepodobne predstavujú takéto riziká:

- a) spracovanie údajov týkajúcich sa zdravia a podozrení z trestných činov, trestných činov, odsúdení za trestné činy alebo bezpečnostných opatrení;

- b) operácie spracovania určené na zhodnotenie osobných aspektov týkajúcich sa dotknutej osoby, vrátane jej schopnosti, efektívnosti a správania;

- c) operácie spracovania umožňujúce spojenia medzi údajmi spracovávanými pre rôzne účely neustanovené podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo právnych predpisov spoločenstva;

- d) operácie spracovania s cieľom pozbavenia jednotlivcov práva, dávky alebo vylúčenia zo zmluvy.“

3. Smernica 2006/24

- ¹³ Smernica 2006/24 ukladá členským štátom povinnosť uchovávať počas určitej doby údaje vytvorené alebo spracované v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí.

4. Nariadenie č. 1290/2005

- ¹⁴ Nariadenie č. 1290/2005 určuje osobitné podmienky a pravidlá uplatniteľné na financovanie výdavkov patriacich pod Spoločnú poľnohospodársku politiku (ďalej len „SPP“).

- 15 Článok 42 nariadenia č. 1290/2005 stanovuje, že pravidlá uplatňovania tohto nariadenia prijíma Európska komisia. V článku 42 bode 8b toho istého nariadenia Komisia okrem iného stanovila:

„podrobné pravidlá o zverejňovaní informácií o prijímateľoch uvedených v článku 44a a o praktických aspektoch spojených s ochranou jednotlivcov, pokiaľ ide o spracovanie ich osobných údajov v súlade so zásadami ustanovenými v právnych predpisoch Spoločenstva o ochrane údajov. Tieto pravidlá zabezpečia najmä to, že prijímatelia finančných prostriedkov sú informovaní [tieto pravidlá najmä zabezpečia, aby boli prijímatelia finančných prostriedkov informovaní – *neoficiálny preklad*], že tieto údaje možno zverejniť a môžu ich na účely ochrany finančných záujmov Spoločenstiev spracovať kontrolné a vyšetrojúce orgány vrátane času, kedy sa tieto informácie uskutočnia [vrátane uvedenia času poskytnutia týchto informácií – *neoficiálny preklad*]“.

- 16 Článok 44a nariadenia č. 1290/2005 s názvom „Zverejnenie prijímateľov“ stanovuje:

„... členské štáty zabezpečia ročné následné zverejňovanie prijímateľov EPZF a EPFRV a súm z každého fondu vyplatených na prijímateľa.

V zverejnení sa uvádzajú aspoň tieto údaje:

- a) v súvislosti s EPZF suma rozdelená na priame platby v zmysle článku 2 písm. d) nariadenia (ES) č. 1782/2003 a ďalšie výdavky;

b) v súvislosti s EPFRV celková suma verejného financovania na prijímateľa.“

17 V tejto súvislosti odôvodnenia č. 13 a 14 nariadenia č. 1437/2007, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1290/2005, znejú takto:

„(13) V kontexte revízie nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev [Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74], sa do tohto nariadenia pridali ustanovenia o ročnom následnom zverejňovaní prijímateľov zdrojov pochádzajúcich z rozpočtu s cieľom vykonávať európsku iniciatívu za transparentnosť. Prostriedkami uverejňovania sú sektorové predpisy. EPZF aj EPFRV tvoria súčasť všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev a financujú sa z nich výdavky v kontexte spoločného hospodárenia medzi členskými štátmi a Spoločenstvom. Z toho dôvodu by sa mali ustanoviť pravidlá na zverejňovanie informácií o prijímateľoch finančných prostriedkov z týchto fondov. Členské štáty by preto na tento účel mali zabezpečiť ročné dodatočné zverejňovanie prijímateľov a súm z každého fondu vyplatených na prijímateľa.

(14) Sprístupnením týchto informácií verejnosti sa zvyšuje transparentnosť využitia fondov Spoločenstva v oblasti [SPP] a zlepši sa spoľahlivé finančné riadenie týchto fondov, najmä posilnením verejnej kontroly použitých prostriedkov. Vzhľadom na závažnosť sledovaných cieľov je so zreteľom na zásadu proporcionality a požiadavku ochrany osobných údajov opodstatnené, aby sa umožnilo všeobecné zverejňovanie relevantných informácií bez toho, aby sa neprekročila nevyhnutná hranica v demokratickej spoločnosti a predišlo sa

nezrovnalostiam [zverejňovanie relevantných informácií, keďže neprekráča je rámec toho, čo je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na zabránenie nezrovnalostiam – *neoficiálny preklad*]. S ohľadom na stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 10. apríla 2007 [Ú. v. EÚ C 134, s. 1] je vhodné vytvoriť ustanovenie, aby boli prijímatelia finančných prostriedkov informovaní, že tieto údaje možno zverejniť a že ich kontrolné a vyšetrojúce orgány môžu spracovať.“

5. Nariadenie č. 259/2008

18 Na základe článku 42 bodu 8b nariadenia č. 1290/2005 Komisia prijala nariadenie č. 259/2008.

19 Odôvodnenie č. 6 tohto nariadenia znie takto:

„Sprístupnenie... informácií [týkajúcich sa prijímateľov finančných prostriedkov z EPZF-u a EPFRV-u] verejnosti posilňuje transparentnosť využívania fondov Spoločenstva v rámci [SPP] a zlepšuje riadne finančné hospodárenie v týchto fondoch najmä posilnením verejnej kontroly použitých prostriedkov. Vzhľadom na primárnu dôležitosť sledovaných cieľov je so zreteľom na zásadu proporcionality a na požiadavku ochrany osobných údajov odôvodnené, aby sa ustanovilo všeobecné uverejňovanie príslušných informácií, aby sa neprekročila nevyhnutná hranica v demokratickej spoločnosti a predišlo sa nezrovnalostiam [keďže neprekráča je rámec toho, čo je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na zabránenie nezrovnalostiam – *neoficiálny preklad*].“

20 V odôvodnení č. 7 toho istého nariadenia sa uvádza, že „aby sa dodržali požiadavky ochrany údajov, mali by byť prijímatelia prostriedkov z týchto fondov o ich zverejnení informovaní ešte pred zverejnením“.

21 Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 259/2008 spresňuje obsah zverejnenia uvedeného v článku 44a nariadenia č. 1290/2005 a stanovuje, že obsahuje tieto informácie:

„a) meno a priezvisko v prípade, keď sú prijímatelia fyzické osoby;

b) celý názov, tak ako je zaregistrovaný, keď sú prijímatelia právnické osoby;

c) celý názov združenia, ako je zaregistrovaný, alebo inak oficiálne uznaný, keď sú prijímatelia združenia fyzických alebo právnických osôb bez vlastnej právnej subjektivity;

d) obec, kde má prijímateľ sídlo alebo je registrovaný, a ak je to možné, poštové smerové číslo alebo jeho časť na identifikovanie obce;

e) za [EPZF] čiastku priamych platieb podľa článku 2 písm. d) nariadenia (ES) č. 1782/2003 za každého prijímateľa v príslušnom finančnom roku;

- f) za EPZF čiastku iných platieb ako tých, ktoré sa uvádzajú v písmene e), za každého prijímateľa v príslušnom finančnom roku;

- g) za [EPFRV] celkovú sumu verejných prostriedkov za každého prijímateľa v príslušnom finančnom roku, ktorá zahŕňa rovnako príspevok Spoločenstva aj vnútroštátny príspevok;

- h) súčet čiastok uvedených v písmenách e), f) a g) za každého prijímateľa v príslušnom finančnom roku;

- i) menu týchto čiastok.“

²² Podľa článku 2 nariadenia č. 259/2008 „informácie uvedené v článku 1 sa sprístupnia na osobitnej internetovej stránke každého členského štátu formou vyhľadávacieho nástroja, ktorý užívateľom umožní vyhľadávanie prijímateľov podľa mena, obce, prijatých čiastok, ako sú uvedené v článku 1 písm. e), f), g) a h), alebo podľa ich kombinácie s extrahovaním príslušných informácií do samostatného súboru s údajmi [alebo podľa ich kombinácie a extrahovať všetky príslušné informácie ako samostatný súbor údajov – *neoficiálny preklad*].“

²³ Článok 3 ods. 3 tohto nariadenia stanovuje, že „informácie budú dostupné na internetovej stránke aspoň dva roky po dátume ich prvého zverejnenia“.

24 Článok 4 nariadenia č. 259/2008 stanovuje:

„1. Členské štáty informujú prijímateľov, že ich údaje sa zverejnia v súlade s nariadením... č. 1290/2005 a týmto nariadením a že ich môžu spracovať príslušné audítorské a kontrolné orgány Spoločenstva [kontrolné a vyšetrovacie orgány Spoločenstiev – *neoficiálny preklad*] a členských štátov na účely ochrany finančných záujmov Spoločenstva [Spoločenstiev – *neoficiálny preklad*].

2. V prípade osobných údajov sa informácie uvedené v odseku 1 poskytujú v súlade s požiadavkami smernice [95/46] a prijímatelia sú informovaní o svojich právach ako subjekty údajov [dotknuté osoby – *neoficiálny preklad*] podľa tejto smernice a o postupoch použiteľných na uplatňovanie týchto práv.

3. Tieto informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 sa poskytnú prijímateľom na formulári žiadosti o financovanie z fondov EPZF a EPFRV alebo ak nie, v čase prijímania týchto údajov.

...“

II — Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

25 Žalobcovia vo veci samej, z ktorých prví dvaja majú sídlo a druhý bydlisko v Spolkovej krajine Hesensko, sú poľnohospodárskym podnikom vo forme spoločnosti založenej podľa občianskeho práva (vec C-92/09) a súkromne hospodáriacim roľníkom na plný úväzok (vec C-93/09). V rámci rozpočtového roka 2008 podali na miestne príslušný orgán žiadosti o poskytnutie finančných prostriedkov z EPZF-u alebo EPFRV-u, ktorým sa vyhovel rozhodnutiami z 5. decembra (vec C-93/09) a 31. decembra 2008 (vec C-92/09).

26 Formuláre žiadosti obsahovali v oboch prípadoch toto vyhlásenie:

„Som si vedomý, že článok 44a nariadenia... č. 1290/2005 vyžaduje zverejnenie informácií o prijímateľoch prostriedkov z EPZF-u a EPFRV-u a súm vyplatených prijímateľovi. Zverejnenie sa týka všetkých opatrení žiadaných v súvislosti so spoločnou prihláškou, ktorá predstavuje jednotnú prihlášku na účely článku 11 nariadenia (ES) č. 796/2004, a uskutočňuje sa každoročne najneskôr do 31. marca nasledujúceho roka.“

27 Vnútroštátny súd vysvetľuje, že internetová stránka Bundesanstaltu sprístupňuje verejnosti mená prijímateľov pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, ich sídlo alebo bydlisko

a poštové smerovacie číslo, ako aj poskytnuté sumy. Súčasťou internetovej stránky je vyhľadávač.

- 28 V dňoch 26. septembra 2008 (vec C-92/09) a 18. decembra 2008 (vec C-93/09) žalobcovia vo veci samej podali žaloby, ktorými sa domáhali zákazu zverejňovania svojich osobných údajov. Tvrdili, že neexistuje nadradený verejný záujem pre zverejňovanie súm poskytnutých z EPZF-u alebo EPFRV-u. Okrem toho pravidlá týkajúce sa Európskeho sociálneho fondu nevyžadujú označovanie prijímateľov menom. Vo svojich žalobách navrhujú, aby sa Spolkovej krajine Hesensko uložila povinnosť zdržať sa alebo odmietnuť odovzdávanie alebo zverejňovanie týchto údajov na účely všeobecného zverejňovania informácií týkajúcich sa finančných prostriedkov z EPZF-u a EPFRV-u, ktoré sa im poskytli.
- 29 Spolková krajina Hesensko tvrdí, že povinnosť členských štátov zverejňovať údaje týkajúce sa žalobcov vo veci samej vyplýva z nariadení č. 1290/2005 a č. 259/2008, ale napriek tomu sa zaviazala nezverejniť sumy poskytnuté žalobcom ako príjmom z EPZF-u alebo EPFRV-u až do vydania konečného rozhodnutia v konaní vo veci samej.
- 30 Vnútroštátny súd konštatuje, že povinnosť zverejňovania vyplývajúca z článku 44a nariadenia č. 1290/2005 predstavuje nedôvodný zásah do základného práva na ochranu osobných údajov. Zastáva názor, že toto ustanovenie, ktorého cieľom je zvýšiť transparentnosť využívania európskych finančných prostriedkov, nevedie k zlepšeniu predchádzania nezrovnalostí, pričom na tento účel existujú rozsiahle kontrolné mechanizmy. Opierajúc sa o rozsudok z 20. mája 2003, Österreichischer Rundfunk a i. (C-465/00, C-138/01 a C-139/01, Zb. s. I-4989), vnútroštátny súd zastáva názor, že

uvedená povinnosť uverejňovania v každom prípade nie je primeraná sledovanému cieľu. Okrem toho podľa tohto súdu článok 42 bod 8b nariadenia č. 1290/2005 priznáva Komisii príliš rozsiahlu právomoc voľnej úvahy, jednak pokiaľ ide o stanovenie údajov, ktoré sa majú uverejňovať, a jednak pokiaľ ide o prostriedky uverejnenia, a je preto nezlučiteľný s článkom 202 treťou zarážkou ES a článkom 211 štvrtou zarážkou ES.

- 31 Bez ohľadu na otázku platnosti článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005 vnútroštátny súd konštatuje, že nariadenie č. 259/2008, ktoré stanovuje uverejňovanie informácií o prijímateľoch pomoci z EPZF-u a EPFRV-u výlučne na internete, porušuje základné právo na ochranu osobných údajov. Zdôrazňuje skutočnosť, že posledné uvedené nariadenie neobmedzuje prístup na dotknutú internetovú stránku na adresy „Internet Protocol“ (ďalej len „IP adresy“) umiestnené na území Európskej únie. Okrem toho po uplynutí doby dvoch rokov stanovenej v článku 3 ods. 3 nariadenia č. 259/2008 údaje nemožno z internetu odstrániť. Uverejňovanie údajov výlučne na internete má podľa tohto súdu aj odrádzajúci účinok. Občania, ktorí chcú byť informovaní, musia mať prístup na internet. Súčasne sa ale títo občania vystavujú riziku uchovávanía svojich údajov v zmysle smernice 2006/24. Bolo by rozporuplné na jednej strane posilňovať kontrolu telekomunikácií a na druhej strane stanoviť, že informácie, ktoré majú umožniť účasť občanov na veciach verejných, možno získať len elektronicky.

- 32 Pre prípad, že by Súdny dvor rozhodol, že ustanovenia citované v bodoch 30 a 31 tohto rozsudku nie sú neplatné, vnútroštátny súd žiada aj o výklad rôznych ustanovení smernice 95/46. Zastáva názor, že osobné údaje sa môžu zverejniť, len ak boli prijaté opatrenia uvedené v článku 18 ods. 2 druhej zarážke tejto smernice. Podľa informácií, ktoré poskytol vnútroštátny súd, nemecký zákonodarca, konkrétne zákonodarca v Spolkovej krajine Hesensko, využil možnosť ponúkanú týmto ustanovením. Podľa

tohto súdu však oznámenie hesenského Ministerstva pre rozvoj vidieka a ochranu spotrebiteľov úradníkovi na ochranu osobných údajov nebolo úplné. Tomuto úradníkovi sa totiž neposkytli napríklad informácie o tom, že spracúvanie údajov vykonáva za spolkovú krajinu Bundesanstalt, prípadne s pomocou súkromných tretích osôb, alebo informácie o konkrétnych lehotách na vymazanie, či o poskytovateľovi prístupu a registrácii IP adries.

- 33 Okrem toho zverejneniu informácií o prijímateľoch poľnohospodárskej pomoci mala predchádzať predbežná kontrola podľa článku 20 smernice 95/46. Podľa vnútroštátneho súdu pritom táto kontrola bola v prejednávanej veci vykonaná, nevykonala ju však ústredný dozorný orgán, ale úradník na ochranu osobných údajov v rámci podniku alebo zodpovedného orgánu, a to na základe neúplných oznámení.
- 34 Vnútroštátny súd sa napokon pýta na problém prípustnosti registrácie IP adries návštevníkov na internetovej stránke Bundesanstaltu, ktorí zisťujú informácie o prijímateľoch pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, vzhľadom na článok 7 písm. e) smernice 95/46.
- 35 Za týchto okolností Verwaltungsgericht Wiesbaden rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky, ktoré majú v oboch veciach C-92/09 a C-93/09 rovnaké znenie:

„1. Sú ustanovenia článku [42] bodu 8b a článku 44a nariadenia... č. 1290/2005..., doplnené nariadením... č. 1437/2007..., neplatné?

2. Je nariadenie... č. 259/2008...

a) neplatné, alebo

b) platné len preto, že smernica 2006/24... je neplatná?

Ak sú právne predpisy uvedené v prvej a v druhej otázke platné:

3. Má sa článok 18 ods. 2 druhá zarážka smernice 95/46... vykladať v tom zmysle, že k zverejneniu údajov podľa nariadenia... č. 259/2008... smie dôjsť až vtedy, keď sa uskutočnili postupy, ktoré nahrádzajú oznámenie dozornému orgánu a sú stanovené uvedeným článkom?

4. Má sa článok 20 smernice 95/46... vykladať v tom zmysle, že k zverejneniu údajov podľa nariadenia... č. 259/2008... smie dôjsť až vtedy, keď sa uskutočnila predbežná kontrola, ktorú pre takýto prípad predpisuje vnútroštátne právo?

5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku: Má sa článok 20 smernice... 95/46... vykladať v tom zmysle, že o účinnú predbežnú kontrolu nejde vtedy, keď sa táto kontrola uskutočnila na základe registra vedeného podľa článku 18 ods. 2 druhej zarážky tejto smernice, ktorý neobsahuje predpísanú informáciu?

 6. Má sa článok 7 – a v tomto prípade najmä jeho písmeno e) – smernice 95/46... vykladať v tom zmysle, že je s ním v rozpore prax, pri ktorej sa zaznamenávajú IP adresy návštevníkov internetových stránok bez ich výslovného súhlasu?“
- ³⁶ Uznesením predsedu Súdneho dvora zo 4. mája 2009 boli veci C-92/09 a C-93/09 spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

III — O prejudiciálnych otázkach

- ³⁷ Návrhy na začatie prejudiciálneho konania obsahujú jednak otázky týkajúce sa platnosti nariadení č. 1290/2005 a č. 259/2008 – konkrétne prvá a druhá prejudiciálna otázka, jednak otázky týkajúce sa výkladu smernice 95/46 – konkrétne tretia až šiesta prejudiciálna otázka. Pred preskúmaním veci samej sa treba venovať otázke prípustnosti druhej časti druhej prejudiciálnej otázky a prípustnosti šiestej prejudiciálnej otázky.

A — *O prípustnosti*

- ³⁸ V druhej časti druhej prejudiciálnej otázky a v šiestej prejudiciálnej otázke sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora na platnosť smernice 2006/24 a na výklad článku 7 písm. e) 95/46, aby mohol posúdiť, či je protiprávne uchovávanie niektorých údajov návštevníkov internetových stránok stanovené podľa práva Únie a nemeckej právnej úpravy.
- ³⁹ V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že vzhľadom na rozdelenie právomocí v rámci prejudiciálneho konania prináleží výlučne vnútroštátnemu súdu, aby vymedzil predmet otázok, ktoré zamýšľa predložiť Súdnemu dvoru, pričom Súdny dvor rozhodol, že za výnimočných okolností mu prináleží skúmať podmienky, za ktorých sa vnútroštátny súd naň obrátil s cieľom preveriť svoju vlastnú právomoc (rozsudok z 1. októbra 2009, *Woningstichting Sint Servatius*, C-567/07, Zb. s. I-9021, bod 42).
- ⁴⁰ Tak je to najmä vtedy, ak je otázka položená Súdnemu dvoru čisto hypotetická alebo ak výklad právneho predpisu Únie, o ktorý vnútroštátny súd požiadal, nemá žiadnu súvislosť s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. decembra 1995, *Bosman*, C-415/93, Zb. s. I-4921, bod 61; z 15. júna 2006, *Acereda Herrera*, C-466/04, Zb. s. I-5341, bod 48, a z 31. januára 2008, *Centro Europa 7*, C-380/05, Zb. s. I-349, bod 53, a *Woningstichting Sint Servatius*, už citovaný, bod 43).

- 41 Z rozhodnutí vnitrostátního soudu vyplývá, že každý z žalobců v věci samej podal na vnitrostátní soud žalobu proti zveřejnění údajů, které sa ich týkali, podľa nariadení č. 1290/2005 a č. 259/2008. Svojimi žalobami sa domáhajú, aby sa Spolková krajina Hesensko zdržala odovzdávania alebo zverejňovania informácií týkajúcich sa pomoci, ktorú dostali z EPZF-u a EPFRV-u, alebo toto odovzdávanie alebo zverejňovanie zamietla.
- 42 Druhá časť druhej prejudiciálnej otázky a šiesta prejudiciálna otázka nemajú súvislosť s predmetom konania vo veciach samých. Netýkajú sa totiž zverejňovania údajů týkajúcich sa prijímateľov pomoci z uvedených fondov, ako sú žalobcovia vo veci samej, ale uchovávanía údajů týkajúcich sa návštevníkov internetových stránok. Vzhľadom na to, že preskúmanie druhej časti druhej prejudiciálnej otázky a šiestej prejudiciálnej otázky nemá žiadny úžitok pre výsledok sporov vo veci samej, netreba na ne odpovedať.

B — *O veci samej*

1. O prvej prejudiciálnej otázke a prvej časti druhej prejudiciálnej otázky

a) Úvodné poznámky

- 43 Svojou prvou prejudiciálnou otázkou a prvou časťou druhej prejudiciálnej otázky sa vnitrostátní súd domáha, aby Súdny dvor preskúmal jednak platnosť článku 44a na-

riadenia č. 1290/2005 a nariadenia č. 259/2008, ktoré obsahujú vykonávacie pravidlá pre povinnosť zverejnenia stanovenú v tomto článku 44a, a jednak platnosť článku 42 bodu 8b nariadenia č. 1290/2005, čiže ustanovenia, ktoré tvorí právny základ nariadenia č. 259/2008.

- ⁴⁴ Vnútroštátny súd zastáva názor, že zverejňovanie údajov týkajúcich sa prijímateľov pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, ktoré vyplýva z ustanovení citovaných v predchádzajúcom bode, predstavuje nedôvodný zásah do základného práva na ochranu osobných údajov. V tejto súvislosti v podstate odkazuje na článok 8 EDLP.
- ⁴⁵ Treba pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 1 ZEÚ Únia uznáva práva, slobody a zásady uvedené v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), „ktorá má rovnakú právnu silu ako zmluvy“.
- ⁴⁶ Za týchto okolností sa musí platnosť článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, ako aj nariadenia č. 259/2008 posúdiť z hľadiska ustanovení Charty.
- ⁴⁷ V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 8 ods. 1 Charty stanovuje, že „každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú“. Toto základné právo je úzko spojené s právom na rešpektovanie súkromného a rodinného života zakotveného v článku 7 tejto Charty.

- 48 Právo na ochranu osobných údajov sa však nejaví ako absolútne právo, ale musí sa zohľadniť so zreteľom na jeho funkciu v spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júna 2003, Schmidberger, C-112/00, Zb. s. I-5659, bod 80 a citovanú judikatúru).
- 49 Článok 8 ods. 2 Charty povoľuje spracúvanie osobných údajov, ak sú splnené určité podmienky. V tejto súvislosti toto ustanovenie stanovuje, že osobné údaje „musia byť riadne spracované na určené účely na základe súhlasu dotknutej osoby alebo na inom oprávnenom základe ustanovenom zákonom“.
- 50 Okrem toho článok 52 ods. 1 Charty pripúšťa, že výkon práv a slobôd uznaných v článkoch 7 a 8 tejto Charty môže byť obmedzený, ak je také obmedzenie stanovené zákonom, rešpektuje podstatu týchto práv a slobôd, je dodržaná zásada proporcionality, je nevyhnutné a skutočne zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.
- 51 Napokon z článku 52 ods. 3 Charty vyplýva, že v rozsahu, v akom táto Charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným EDLP, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v tomto dohovore. Článok 53 Charty dodáva, že žiadne ustanovenie Charty sa nesmie vykladať tak, že obmedzuje alebo poškodzuje ľudské práva uznané okrem iného EDLP.

52 Za týchto okolností treba jednak konštatovať, že dodržiavanie práva na ochranu osobného života v súvislosti so spracúvaním osobných údajov, ktoré uznávajú články 7 a 8 Charty, sa vzťahuje na všetky informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (pozri najmä rozsudky EDLP zo 16. februára 2000, *Amann v. Švajčiarsko*, *Zbierka rozsudkov a rozhodnutí* 2000-II, § 65, ako aj zo 4. mája 2000, *Rotaru v. Rumunsko*, *Zbierka rozsudkov a rozhodnutí* 2000-V, § 43) a jednak, že obmedzenia, ktorými možno legitímne obmedziť právo na ochranu osobných údajov, zodpovedajú obmedzeniam prípustným podľa článku 8 EDLP.

b) O platnosti článku 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenia č. 259/2008

53 Po prvé treba pripomenúť, že zverejnenie podľa článku 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenia č. 259/2008, ktorým sa tento článok vykonáva, zahŕňa uvedenie všetkých prijímateľov pomoci EPZF-u a EPFRV-u menovite, medzi ktorých patria fyzické aj právnické osoby. Vzhľadom na to, čo bolo uvedené v bode 52 tohto rozsudku, sa však právnické osoby môžu dovoliavať ochrany podľa článkov 7 a 8 Charty v súvislosti s týmto uvedením len v rozsahu, v akom názov právnickej osoby identifikuje jednu alebo viaceré fyzické osoby.

54 Tak je to najmä v prípade žalobcu vo veci C-92/09. Názov právnickej osoby totiž identifikuje priamo fyzické osoby, ktoré sú jej spoločníkmi.

55 Po druhé treba preveriť, či článok 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenie č. 259/2008 zasahujú, pokiaľ ide o prijímateľov pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, ktorí sú identifikovanými alebo identifikovateľnými fyzickými osobami (ďalej len „dotknutí prijímateľa“), do práv, ktoré im priznávajú články 7 a 8 Charty, prípadne, či je tento zásah dôvodný z hľadiska článku 52 Charty.

i) O existencii zásahu do práv priznaných článkami 7 a 8 Charty

56 Článok 44a nariadenia č. 1290/2005 stanovuje, že členské štáty zabezpečia ročné následné zverejňovanie prijímateľov EPZF-u a EPFRV-u a súm vyplatených prijímateľom z týchto fondov. Z odôvodnenia č. 14 nariadenia č. 1437/2007, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1290/2005, vyplýva, že tieto informácie majú byť predmetom „všeobecného zverejnenia“.

57 Nariadenie č. 259/2008 vo svojom článku 1 ods. 1 písm. d) spresňuje obsah zverejnenia a stanovuje, že okrem skutočností citovaných v predchádzajúcom bode a ďalších informácií týkajúcich sa poskytnutej pomoci, sa uverejňuje „obec, kde má prijímateľ sídlo alebo je registrovaný, a ak je to možné, poštové smerové číslo alebo jeho časť na identifikovanie obce“. Článok 2 toho istého nariadenia stanovuje, že informácie sa sprístupnia na osobitnej internetovej stránke každého členského štátu formou vyhľadávacieho nástroja.

- 58 Je nepochybné, že sumy, ktoré dotknutí prijímatelia dostávajú z EPZF-u a EPRV-u, často tvoria značnú časť ich príjmov. Uverejňovanie údajov týkajúcich sa mena týchto prijímateľov a poskytovaných súm na internetových stránkach tak predstavuje zásah do ich súkromného života v zmysle článku 7 Charty z dôvodu, že tieto údaje sú prístupné tretím osobám (pozri v tomto zmysle rozsudok Österreichischer Rundfunk a i., už citovaný, body 73 a 74).
- 59 V tejto súvislosti nemá nijaký význam skutočnosť, že uverejňované údaje sa týkajú profesijných činností (pozri rozsudok Österreichischer Rundfunk a i., už citovaný, body 73 a 74). Európsky súd pre ľudské práva v tomto ohľade v súvislosti s výkladom článku 8 EDLP rozhodol, že pojem „súkromný život“ sa nemôže vykladať reštriktívne a že „žiadny principiálny dôvod neumožňuje vylúčiť profesijné činnosti... z pojmu „súkromný““ (pozri najmä rozsudky ESLP, Amann v. Švajčiarsko, už citovaný, § 65 a Rotaru v. Rumunsko, už citovaný, § 43).
- 60 Okrem toho zverejňovanie stanovené článkom 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadením č. 259/2008 predstavuje spracúvanie osobných údajov, na ktoré sa vzťahuje článok 8 ods. 2 Charty.
- 61 Spolková krajina Hesensko však spochybňuje samotnú existenciu zásahu do súkromného života žalobcov vo veci samej, pretože prostredníctvom formulára žiadosti o pomoc boli títo žalobcovia informovaní o povinnom uverejnení ich údajov a v súlade s článkom 8 ods. 2 Charty dali podaním žiadosti súhlas s týmto uverejnením.
- 62 V tejto súvislosti treba konštatovať, že článok 42 bod 8b nariadenia č. 1290/2005 stanovuje, že „prijímatelia finančných prostriedkov sú informovaní, že tieto údaje [ktoré

sa ich týkajú, konkrétne ich mená a sumy poskytnuté z fondov] možno zverejniť“. Článok 4 ods. 1 nariadenia č. 259/2008 obsahuje podobné ustanovenie, podľa ktorého „členské štáty informujú prijímateľov, že ich údaje sa zverejnia“.

63 Dotknutá právna úprava Únie, ktorá sa obmedzuje na stanovenie toho, že prijímateľa pomoci sú vopred informovaní o uverejnení ich údajov, teda nevyžaduje súhlas dotknutých prijímateľov ako základ pre spracúvanie osobných údajov, ktoré zavádza. Okrem toho treba uviesť, že vo veciach samých žalobcovia vo formulároch žiadosti o pomoc len vyhlásili, že „[sú si vedomí], že článok 44a nariadenia... č. 1290/2005 vyžaduje zverejnenie informácií o prijímateľoch prostriedkov z EPZF-u a EPFRV-u“.

64 Vzhľadom na to, že uverejnenie údajov týkajúcich sa mien dotknutých prijímateľov a presných súm poskytnutých z EPZF-u a EPFRV-u predstavuje v súvislosti s týmito prijímateľmi zásah do práv uznaných článkami 7 a 8 Charty a také spracúvanie osobných údajov si nevyžaduje súhlas týchto prijímateľov, treba preskúmať, či tento zásah je dôvodný z hľadiska článku 52 ods. 1 Charty.

ii) O dôvodnosti zásahu do práv uznaných článkami 7 a 8 Charty

65 Treba pripomenúť, že článok 52 ods. 1 Charty pripúšťa, že výkon práv a slobôd uznaných v článkoch 7 a 8 tejto Charty môže byť obmedzený, ak je také obmedzenie stanovené zákonom, rešpektuje podstatu týchto práv a slobôd, je dodržaná zásada propor-

cionality, je nevyhnutné a skutočne zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.

- ⁶⁶ Po prvé je nesporné, že zásah spôsobený uverejnením údajov týkajúcich sa mien dotknutých prijímateľov na internetovej stránke treba považovať za „stanovený zákonom“ v zmysle článku 52 ods. 1 Charty. Článok 1 ods. 1 a článok 2 nariadenia č. 259/2008 totiž výslovne vyžadujú také uverejnenie.
- ⁶⁷ Po druhé, pokiaľ ide o otázku, či tento zásah zodpovedá cieľom všeobecného záujmu uznaným Úniou v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, z odôvodnenia č. 14 nariadenia č. 1437/2007, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1290/2005, a z odôvodnenia č. 6 nariadenia č. 259/2008 vyplýva, že uverejnenie mien prijímateľov pomoci z EPZF-u a EPFRV-u a súm, ktoré sa im poskytujú z týchto fondov „posilňuje transparentnosť využívania fondov Spoločenstva v rámci [SPP] a zlepšuje riadne finančné hospodárenie v týchto fondoch najmä posilnením verejnej kontroly použitých prostriedkov“.
- ⁶⁸ Treba pripomenúť, že zásada transparentnosti je zakotvená v článkoch 1 ZEÚ a 10 ZEÚ, ako aj v článku 15 ZFEÚ. Umožňuje občanom tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu a zaručuje, že v demokratickom systéme sa administratíva stáva legitímnejšou, efektívnejšou a zodpovednejšou voči občanovi (pozri rozsudky zo 6. marca 2003, Interporc/Komisia, C-41/00 P, Zb. s. I-2125, bod 39, a z 29. júna 2010, Komisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, Zb. s. I-6055, bod 54).

- 69 Posilnením verejnej kontroly využívania súm poskytovaných z EPZF-u a EPFRV-u pritom zverejňovanie stanovené v ustanoveniach, ktorých platnosť sa spochybňuje, prispieva k riadnemu využívaniu verejných prostriedkov zo strany administratívy (pozri v tomto zmysle rozsudok Österreichischer Rundfunk a i., už citovaný, bod 81).
- 70 Okrem toho zverejňovanie súvisiace s využívaním súm poskytovaných z dotknutých poľnohospodárskych fondov umožňuje lepšie zapojenie občanov do verejnej diskusie, ktorá sprevádza rozhodnutia týkajúce sa smerovania SPP.
- 71 Článok 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenie č. 259/2008 preto tým, že posilňujú transparentnosť využívania prostriedkov v rámci SPP, sledujú cieľ všeobecného záujmu uznaný Úniou.
- 72 Po tretie treba takisto preveriť, či je obmedzenie práv zakotvených v článkoch 7 a 8 Charty primerané sledovanému cieľu (pozri najmä rozsudok ESLP, Gillow v. Spojené kráľovstvo, z 24. novembra 1986, séria A č. 109, § 55, ako aj rozsudok Österreichischer Rundfunk a i., už citovaný, bod 83).
- 73 V tejto súvislosti žalobcovia vo veci samej poukazujú na to, že na základe údajov, ktorých zverejnenie vyžaduje článok 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenie č. 259/2008, si môžu tretie osoby urobiť závery o ich príjmoch. Vysvetľujú, že predmetná pomoc predstavuje 30% až 70% celkových príjmov dotknutých prijímateľov. Legitímne záujmy verejnosti by boli uspokojené zverejnením anonymných štatistických údajov.
- 74 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že zásada proporcionality je jednou zo všeobecných zásad práva Únie a vyžaduje, aby prostriedky stanovené v právnom akte Únie boli

primerané na dosiahnutie cieľov sledovaných týmto aktom a nešli nad rámec toho, čo je potrebné na ich dosiahnutie (rozsudok z 8. júna 2010, Vodafone a i., C-58/08, Zb. s. I-4999, bod 51 a citovaná judikatúra).

- 75 Nespochybnuje sa, že zverejnenie údajov týkajúcich sa mien dotknutých prijímateľov a presných súm poskytnutých z EPZF-u a EPFRV-u prostredníctvom internetu môže zvýšiť transparentnosť v súvislosti s využívaním predmetnej poľnohospodárskej pomoci. Poskytovanie takýchto informácií občanom posilňuje verejnú kontrolu využívania dotknutých súm a prispieva k optimálnemu využívaniu verejných finančných prostriedkov.
- 76 Pokiaľ ide o nevyhnutnosť opatrenia, treba pripomenúť, že cieľ zverejnenia nie je možné sledovať bez toho, aby sa zohľadnila skutočnosť, že tento cieľ sa musí zosúladiť so základnými právami zakotvenými v článkoch 7 a 8 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, Zb. s. I-9831, bod 53).
- 77 Treba preto preveriť, či Rada Európskej únie a Komisia uskutočnili vyvážené posúdenie medzi záujmami Únie na zabezpečení transparentnosti jej opatrení a optimálnom využívaní verejných finančných prostriedkov na jednej strane a zásahom do práv dotknutých prijímateľov do ich súkromného života všeobecne a konkrétne ochranou ich osobných údajov na druhej strane. V tejto súvislosti už Súdny dvor rozhodol, že výnimky a obmedzenia z ochrany osobných údajov musia pôsobiť v rámci toho, čo je striktné nevyhnutné (rozsudok Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, už citovaný, bod 56).
- 78 Členské štáty, ktoré predložili Súdnemu dvoru písomné vyjadrenia, a Rada a Komisia tvrdia, že cieľ sledovaný zverejnením podľa článku 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenia č. 259/2008 nemožno dosiahnuť opatreniami menej zasahujúcimi do práva dotknutých prijímateľov na rešpektovanie ich súkromného života všeobecne

a konkrétne do ochrany ich osobných údajov. Informácie obmedzené len na tých dotknutých prijímateľov, ktorých sumy pomoci presahujú určitú výšku, by daňovým poplatníkom neposkytli verný obraz o SPP. Daňoví poplatníci by totiž mali dojem, že existujú len „veľkí“ prijímatelia pomoci z týchto poľnohospodárskych fondov, hoci „malí“ prijímatelia sú veľmi početní. Ani obmedzenie zverejňovania len na právnické osoby by nebolo dostatočné. Komisia v tejto súvislosti tvrdí, že najväčšími prijímateľmi poľnohospodárskej pomoci sú fyzické osoby.

- 79 Hoci v demokratickej spoločnosti majú daňoví poplatníci nepochybne právo byť informovaní o využívaní verejných finančných prostriedkov (rozsudok Österreichischer Rundfunk a i., už citovaný, bod 85), nič to nemení na skutočnosti, že vyvážené posúdenie dotknutých záujmov vyžadovalo, aby dotknuté inštitúcie pred prijatím opatrení, ktorých platnosť sa spochybňuje, overili, či zverejnenie údajov týkajúcich sa mien všetkých dotknutých prijímateľov a presných súm poskytnutých z EPZF-u a EPFRV-u – a to bez rozdielu v dĺžke trvania, frekvencii pomoci alebo druhu, či význame poskytnutej pomoci – len prostredníctvom internetových stránok, ktoré sú voľne dostupné, neprekročilo medze toho, čo bolo nevyhnutné na realizáciu sledovaných legitímnych cieľov, najmä vzhľadom na zásah do práv uznaných v článkoch 7 a 8 Charty spôsobený týmto zverejnením.
- 80 Pokiaľ ale ide o fyzické osoby ako prijímateľov pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, zdá sa, že Rada a Komisia nepristúpili k takémuto vyváženému posúdeniu medzi záujmami Únie na zabezpečení transparentnosti jej opatrení a optimálnom využívaní verejných finančných prostriedkov na jednej strane a zásahom do práv zakotvených v článkoch 7 a 8 Charty na druhej strane.
- 81 Nič totiž nenaznačuje, že Rada a Komisia pri prijímaní článku 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenia č. 259/2008 vzali do úvahy spôsoby zverejňovania informácií týkajúcich sa dotknutých prijímateľov, ktoré by boli zlučiteľné s cieľom takeého zverejňovania a súčasne by predstavovali menší zásah do práva týchto prijímateľov

na ochranu ich súkromného života všeobecne a konkrétne na ochranu ich osobných údajov, akým je napríklad obmedzenie zverejňovania údajov týkajúcich sa mien týchto prijímateľov v závislosti od doby poskytovania pomoci, frekvencie alebo druhu a významu pomoci.

- 82 Takéto obmedzené zverejnenie mien by prípadne mohlo byť sprevádzané vysvetleniami týkajúcimi sa ostatných fyzických osôb, ktoré sú prijímateľmi pomoci z uvedených fondov, a poskytnutých súm.
- 83 Inštitúcie teda mali v rámci vyváženého posúdenia rôznych existujúcich záujmov preskúmať, či by obmedzené zverejnenie mien, ako sa uvádza v bode 81 tohto rozsudku, nestačilo na dosiahnutie cieľov právnej úpravy Únie dotknutej vo veci samej. Predovšetkým sa nezdá, že by také obmedzenie, ktoré by niektorých dotknutých prijímateľov chránilo pred zásahom do ich súkromného života, neposkytlo občanom dostatočne verný obraz o pomoci poskytovanej z EPZF-u a EPFRV-u, ktorý by umožňoval dosiahnuť ciele predmetnej právnej úpravy.
- 84 Členské štáty, ktoré predložili písomné vyjadrenia pred Súdny dvorom, a Rada a Komisia – s cieľom odôvodniť nevyhnutnosť zverejnenia podľa článku 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenia č. 259/2008 – poukazujú aj na skutočnosť, že SPP tvorí značnú časť rozpočtu Únie.
- 85 Toto tvrdenie treba zamietnuť. Treba pripomenúť, že inštitúcie sú povinné pred zverejnením informácií týkajúcich sa fyzických osôb dosiahnuť rovnováhu medzi záujmami Únie na zabezpečení transparentnosti jej opatrení a zásahom do práv uznaných

v článkoch 7 a 8 Charty. Cieľom transparentnosti však nemožno priznať automaticky prednosť pred právom na ochranu osobných údajov (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Bavarian Lager, už citovaný, body 75 až 79), aj keď sú v hre dôležité ekonomické záujmy.

- ⁸⁶ Z uvedeného vyplýva, že sa nezdá, že by inštitúcie vykonali vyvážené posúdenie na jednej strane medzi cieľmi článku 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenia č. 259/2008 a na druhej strane právami fyzických osôb uznanými v článkoch 7 a 8 Charty. Vzhľadom na to, že výnimky a obmedzenia z ochrany osobných údajov musia pôsobiť v rámci toho, čo je striktné nevyhnutné (rozsudok Satakunnan Markkinalpörssi a Satamedia, už citovaný, bod 56) a že si možno predstaviť aj opatrenia, ktoré by menej zasahovali do uvedeného základného práva fyzických osôb, ale súčasne by účinne prispievali k cieľom predmetnej právnej úpravy Únie, treba konštatovať, že Rada a Komisia tým, že stanovili povinnosť zverejnenia mien všetkých fyzických osôb, ktoré sú prijímateľmi pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, ako aj presných poskytnutých súm, prekročili medze, ktoré vyžaduje dodržiavanie zásady proporcionality.
- ⁸⁷ Pokiaľ ide napokon o právnické osoby ako prijímateľov pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, a v rozsahu, v akom sa môžu dovoliavať práv uznaných v článkoch 7 a 8 Charty (pozri bod 53 tohto rozsudku), treba konštatovať, že povinnosť zverejnenia vyplývajúca z ustanovení právnej úpravy Únie, ktorých platnosť sa spochybňuje, neprekračuje medze, ktoré treba dodržať v súvislosti so zásadou proporcionality. Závažnosť zásahu do práva na ochranu osobných údajov sa totiž prejavuje inak u právnických osôb a inak u fyzických osôb. V tejto súvislosti treba uviesť, že právnické osoby už podliehajú prísnejšej povinnosti zverejnenia údajov, ktoré sa ich týkajú. Okrem toho povinnosť príslušných vnútroštátnych orgánov preskúmať pred zverejnením dotknutých údajov týkajúcich sa právnickej osoby, ktorá je prijímateľom pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, či jej názov označuje fyzické osoby, by pre tieto orgány predstavovala neprimerané administratívne bremeno (pozri v tomto zmysle rozsudok ESLP z 2. marca 2009, K.U. v. Fínsko, žaloba č. 2872/02, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, § 48).

- 88 Za týchto okolností treba konštatovať, že ustanovenia práva Únie, ktorých platnosť vnútroštátny súd spochybňuje, spĺňajú v rozsahu, v akom sa vzťahujú na zverejňovanie údajov týkajúcich sa právnických osôb, podmienku primeranej rovnováhy v súvislosti so zohľadnením príslušných existujúcich záujmov.
- 89 Na základe uvedeného treba článok 44a nariadenia č. 1290/2005 a nariadenie č. 259/2008 vyhlásiť za neplatné v rozsahu, v akom, pokiaľ ide o fyzické osoby, ktoré sú prijímateľmi pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, tieto ustanovenia ukladajú povinnosť zverejnenia osobných údajov týkajúcich sa všetkých prijímateľov bez toho, aby rozlišovali podľa relevantných kritérií, akými sú doba poskytovania pomoci, frekvencia poskytovania alebo druh a význam tejto pomoci.

c) O platnosti článku 42 bodu 8b nariadenia č. 1290/2005

- 90 Treba pripomenúť, že článok 42 bod 8b nariadenia č. 1290/2005 splnomocňuje Komisiu, aby prijala predpisy na vykonanie samotného článku 44a uvedeného nariadenia.
- 91 Keďže článok 44a nariadenia č. 1290/2005 sa musí z vyššie uvedených dôvodov vyhlásiť za neplatný, treba rovnako vyhlásiť za neplatný aj článok 42 bod 8b toho istého nariadenia.
- 92 Na prvú prejudiciálnu otázku a prvú časť druhej prejudiciálnej otázky preto treba odpovedať tak, že článok 42 bod 8b a článok 44a nariadenia č. 1290/2005, ako aj nariadenie č. 259/2008 sú neplatné v rozsahu, v akom, pokiaľ ide o fyzické osoby, ktoré

sú prijímateľmi pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, tieto ustanovenia ukladajú povinnosť zverejnenia osobných údajov týkajúcich sa všetkých prijímateľov bez toho, aby rozlišovali podľa relevantných kritérií, akými sú doba poskytovania pomoci, frekvencia poskytovania alebo druh a význam tejto pomoci.

d) O časových účinkoch konštatovanej neplatnosti

⁹³ Treba pripomenúť, že ak to naliehavé dôvody právnej istoty odôvodňujú, Súdny dvor disponuje na základe článku 264 druhého odseku ZFEÚ uplatniteľného analogicky tiež v rámci prejudiciálneho konania na základe článku 267 ZFEÚ, ktorého predmetom je posúdenie platnosti právnych aktov Únie, voľnou úvahou, aby v každom konkrétnom prípade uviedol, ktoré z účinkov tohto aktu treba považovať za konečné (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 22. decembra 2008, Regie Networks, C-333/07, Zb. s. I-10807, bod 121 a citovanú judikatúru).

⁹⁴ Vzhľadom na vysoký počet zverejnení, ku ktorým došlo v členských štátoch na základe právnej úpravy považovanej za platnú, treba uznať, že neplatnosť ustanovení uvedených v bode 92 tohto rozsudku neumožňuje spochybníť účinky zverejnenia zoznamov prijímateľov pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, ku ktorému vnútroštátne orgány pristúpili na základe týchto ustanovení počas obdobia predchádzajúceho dňu vyhlásenia tohto rozsudku.

2. O tretej prejudiciálnej otázke

- ⁹⁵ V tretej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 18 ods. 2 druhá zarážka smernice 95/46 vykladať v tom zmysle, že k zverejneniu informácií podľa článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, ako aj nariadenia č. 259/2008, môže dôjsť len vtedy, ak úradník poverený ochranou osobných údajov viedol pred zverejnením úplný register v zmysle tohto článku 18 ods. 2 druhej zarážky.
- ⁹⁶ V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 18 ods. 1 smernice 95/46 zakotvuje zásadu, podľa ktorej treba pred vykonaním akejkoľvek čiastočne alebo úplne automatizovanej operácie spracovania osobných údajov alebo súboru takýchto operácií určených na jeden alebo niekoľko vzájomne prepojených účelov upovedomiť dozorný orgán. Ako sa uvádza v odôvodnení č. 48 tej istej smernice, „postupy pre informovanie dozorného úradu sú navrhnuté tak, aby sa zaistilo odhalenie účelov a hlavných bodov akejkoľvek operácie spracovania na účely overenia, že operácia je v súlade s prijatými vnútroštátnymi zákonnými opatreniami podľa tejto smernice“.
- ⁹⁷ Článok 18 ods. 2 druhá zarážka smernice 95/46 však stanovuje, že členské štáty môžu zabezpečiť zjednodušenie alebo výnimku z tejto povinnosti len v prípadoch, keď kontrolór ustanoví úradníka na ochranu osobných údajov. Z rozhodnutí vnútroštátneho súdu vyplýva, že v Spolkovej krajine Hesensko došlo k takémuto ustanoveniu v súvislosti so zverejnením údajov podľa článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, ako aj nariadenia č. 259/2008.
- ⁹⁸ Podľa článku 18 ods. 2 druhej zarážky smernice 95/46 má úradník poverený ochranou údajov rôzne úlohy, ktoré majú zabezpečiť, aby pri spracúvaní nedošlo k zásahu do

práv a slobôd dotknutých osôb. Úradník poverený ochranou údajov je okrem iného zodpovedný za „uchovávanie registra operácií spracovania, ktoré vykonal kontrolór, obsahujúceho položky informácií spomenutých v článku 21 ods. 2 [smernice 95/46]“. Toto posledné uvedené ustanovenie odkazuje na článok 19 ods. 1 písm. a) až e) tej istej smernice.

⁹⁹ Na rozdiel od toho, čo tvrdí vnútroštátny súd, článok 18 ods. 2 druhá zarážka smernice 95/46 neobsahuje nijaké ustanovenie stanovujúce úradníkovi poverenému ochranou údajov povinnosť viesť register obsahujúci informácie uvedené v článku 21 ods. 2 tej istej smernice v spojení s jej článkom 19 ods. 1 písm. a) až e) pred vykonaním dotknutých operácií spracovania údajov. Zoznam, na ktorý odkazuje článok 18 ods. 2 druhá zarážka uvedenej smernice, totiž musí obsahovať len „vykonané spracovania“.

¹⁰⁰ Za týchto okolností tak nemôže mať neexistencia úplného predbežného registra operácií spracovania údajov, na ktorú poukazuje vnútroštátny súd, vplyv na zákonnosť zverejnenia podľa článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, ako aj nariadenia č. 259/2008.

¹⁰¹ Na tretiu prejudiciálnu otázku preto treba odpovedať tak, že článok 18 ods. 2 druhá zarážka smernice 95/46 sa má vykladať v tom zmysle, že úradníkovi poverenému ochranou osobných údajov neukladá povinnosť viesť register stanovený v tomto ustanovení pred vykonaním operácií spracovania osobných údajov podľa článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, ako aj nariadenia č. 259/2008.

3. O štvrtej prejudiciálnej otázke

- 102 Vo štvrtej prejudiciálnej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 20 smernice 95/46 má vykladať v tom zmysle, že zverejnenie informácií vyplývajúce z článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, ako aj nariadenia č. 259/2008 podlieha predbežným kontrolám podľa článku 20.
- 103 Na úvod treba pripomenúť, že článok 20 ods. 1 smernice 95/46 stanovuje, že „člen-
ské štáty stanovujú operácie spracovania, ktoré predstavujú špecifické riziká pre práva
a slobody osôb pracujúcich s údajmi a skontrolujú, či sa tieto operácie spracovania
preskúmajú pred spustením [práva a slobody dotknutých osôb, a zabezpečia, aby sa
tieto operácie spracovania pred ich začatím preskúmali – *neoficiálny preklad*]“.
- 104 Z toho vyplýva, že smernica 95/46 nestanovuje, že spracúvanie osobných údajov pod-
lieha všeobecnej predbežnej kontrole. Ako totiž vyplýva z odôvodnenia č. 52 tejto
smernice „overenie ex post facto kompetentnými orgánmi musí byť vo všeobecnosti
považované za dostatočné opatrenie“.
- 105 Pokiaľ ide o spracovania podliehajúce predbežným kontrolám, čiže také, ktoré by
mohli predstavovať špecifické riziko z hľadiska práv a slobôd dotknutých osôb, odô-
vodnenie č. 53 smernice č. 95/46 stanovuje, že spracovania môžu predstavovať také
riziká „na základe svojej povahy, ich rozsahu alebo ich účelov“. Hoci členské štáty
môžu vo svojich právnych predpisoch spresniť spracovania, ktoré môžu predstavovať
špecifické riziká z hľadiska práv a slobôd dotknutých osôb, smernica v odôvodnení
č. 54 hovorí, že ich počet by mal byť „veľmi limitovan[ý]“.

106 Okrem toho treba uviesť, že podľa článku 27 ods. 1 nariadenia č. 45/2001 spracovania osobných údajov, ktoré predstavujú špecifické riziká pre práva a slobody dotknutých osôb, rovnako podliehajú predbežnej kontrole, ktorú vykonávajú inštitúcie a orgány Únie. Odsek 2 toho istého článku spresňuje spracovania, ktoré môžu predstavovať také riziká. Vzhľadom na podobnosť ustanovení smernice 95/46 a nariadenia č. 45/2001 vzťahujúcich sa na predbežné kontroly, výpočet spracovaní v článku 27 ods. 2 tohto nariadenia, ktoré môžu predstavovať špecifické riziká z hľadiska práv a slobôd fyzických osôb, treba považovať za relevantný pre výklad článku 20 smernice 95/46.

107 Nezdá sa však, že by sa zverejnenie údajov stanovené v článku 42 bode 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, ako aj v nariadení č. 259/2008 týkalo jednej z kategórií spracovaní uvedených v článku 27 ods. 2 nariadenia č. 45/2001.

108 Za týchto okolností treba na štvrtú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 20 smernice 95/46 sa má vykladať v tom zmysle, že nezaväzuje členské štáty, aby zverejnenie informácií vyplývajúce z článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, ako aj z nariadenia č. 259/2008 podrobili predbežnej kontrole stanovenej v tomto ustanovení.

109 Vzhľadom na odpoveď na štvrtú otázku už netreba odpovedať na piatu otázku.

IV — O trovách

- 110 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Článok 42 bod 8b a článok 44a nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1437/2007 z 26. novembra 2007, ako aj nariadenie Komisie (ES) č. 259/2008 z 18. marca 2008, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia č. 1290/2005 v súvislosti s uverejňovaním informácií o prijímateľoch pomoci zo zdrojov Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), sú neplatné v rozsahu, v akom, pokiaľ ide o fyzické osoby, ktoré sú prijímateľmi pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, tieto ustanovenia ukladajú povinnosť zverejnenia osobných údajov týkajúcich sa všetkých prijímateľov bez toho, aby rozlišovali podľa relevantných kritérií, akými sú doba poskytovania pomoci, frekvencia poskytovania alebo druh a význam tejto pomoci.
2. Neplatnosť ustanovení práva Únie uvedených v bode 1 tohto výroku neumožňuje spochybníť účinky zverejnenia zoznamov prijímateľov pomoci z EPZF-u a EPFRV-u, ku ktorému vnútroštátne orgány pristúpili na základe

uvedených ustanovení počas obdobia predchádzajúceho dňu vyhlásenia tohto rozsudku.

3. Článok 18 ods. 2 druhá zarážka smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov sa má vykladať v tom zmysle, že úradníkovi poverenému ochranou osobných údajov neukladá povinnosť viesť register stanovený v tomto ustanovení pred vykonaním operácií spracovania osobných údajov podľa článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, zmeneného a doplneného nariadením č. 1437/2007, ako aj nariadenia č. 259/2008.

4. Článok 20 smernice 95/46 sa má vykladať v tom zmysle, že nezaväzuje členské štáty, aby zverejnenie informácií vyplývajúce z článku 42 bodu 8b a článku 44a nariadenia č. 1290/2005, zmeneného a doplneného nariadením č. 1437/2007, ako aj z nariadenia č. 259/2008 podrobili predbežným kontrolám stanoveným v tomto ustanovení.

Podpisy